

Røffen: Ja, den Misforstaaelse, som det ærede Medlem har gjort sig skyldig i, er vist let at rydde til Side, idet jeg kun har sagt, at de Indvendinger, der reises imod den nævnte lille Lov, netop gaa ud fra Betænkkeligheder ved at fremme en Sag, som for flere Medlemmer staar i Forbindelse med den almindelige Hærløvs, og derfor maatte vi anse det for at være en Betænkelse, — jeg taler naturligvis kun om de Medlemmer, der nære disse Betænkkeligheder — at Sagen prøvedes af det Udvalg, der prøver den hele Sørensorganisation, saa at den altsaa kunde faae en Erklæring med sig fra dette Udvalg. Naar det ærede Medlem ellers kunde faae Privilegium paa Ulov ved at beskylde sine Modstandere for det Modsatte, saa havde han vist allerede erhvervet sig det ved flere tidligere Leiligheder. Jeg tror rigtignok ikke, at han har Lov til at betegne mit Forslag som noget Abnormt, thi lignende Forslag have ingenlunde været ukjendte tidligere, og det er altsaa heller ikke noget Nyt, jeg her foreslaar. Naar det ærede Medlem endelig fremkom med en Udtalelse, hvori jeg ikke kan se Andet end en Insinuation, den Udtalelse nemlig, at der fra min Side som Forslagsstiller skulde være tilfiet at skaffe den Side af Thinget, hvortil jeg hører, et større Medlemstal i Udvalget, saa befinder han sig i en fuldstændig Misforstaaelse. Det er ganske vist af Betydning for mig, om den Side, hvortil jeg hører, er Flertal eller Mindretal i Udvalget, men om vi faae En eller Flere over Flertal er virkelig fuldstændigt ligegyldigt, og hvis han vil have nogen Garanti for, at dette er mit Ulov, saa skal jeg for mit Vedkommende gjerne love ham, at jeg vil stemme for det Medlem, som han vil foreslaa mig til dette Udvalg.

B. Solm: Naar det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (Dinesen) sagde, at det fremkomne Forslag var noget Nyt, men samtids henviste til, at de to Love om Underklassernes Lønning ifjor vare blevne henviste til Søruddvalget, saa beviser dette jo netop, at jeg har Ret i, at det virkelig er noget Nyt nu at nedsette et særligt Udvalg for Sørløvens Skyld.

Bille: De sidste Bemærkninger synes mig netop at give yderligere Anledning til at fremhæve det Besynderlige i den Fremgangsmaade, som nu foreslaas. Hvis de Herrer fra første Færd havde ønsket, at den lille Lov om Officerstolen skulde drøftes af det samme Udvalg, der behandlede Sørløven, saa havde det Naturlige været i sin Tid at foreslaa, at denne lille Sag skulde henligge, indtil der var dannet et Udvalg for Sørløvens Vedkommende, og derefter henvise den til dette Udvalg. Hvis de Herrer havde gjort dette, saa vilde de ikke have mødt den mindste Indsigelse eller Modstand, thi det kunde man have fundet fuldkomment rigtigt og forklarligt;

men den Fremgangsmaade, der nu bringes i Forslag, er fuldstændig ny, og det ærede Medlem, som modsagde dette, angav ikke et eneste tidligere Præcedens. Jeg tror heller ikke, at han i alle de Aar, hvori Rigsdagen har været til, skal kunne finde et eneste Præcedens for, at der først er blevet valgt et lille Udvalg over en i og for sig ubetydelig Lov, og at der saa til dette Udvalg er blevet henvist et meget stort og betydeligt Lovgivningsspørgsmaal, der kun staar i ydre og næsten tilfældig Forbindelse med den mindre Sag, og at man da har foreslaaet at supplere Udvalget ikke med nogle enkelte Medlemmer. — hvilkede da som oftest, ere blevne tagne efter særlig Sagkundskab —, men med et Antal, der overstiger det Udvalgs Medlemmer, der allerede findes. Et saadant Præcedens tror jeg ikke skal kunne findes. Jeg skal bringe i Erindring, at til det Udvalg, vi nu beslutte nedfat, vil efter al Sandsynlighed blive henvist, saaledes som Tilfældet var i forrige Samling, de andre militære Love, — særligt Loven om Søværnet —, og jeg vil da spørge, om det kan siges at være stemmen med, hvad man maa synes ligger naturligt for, at Loven om Søværnets Ordning henvises til et Udvalg, der er nedfat om Officerstolen. Maa dette dog ikke siges at være i den Grad stridende mod naturlig Fremgangsmaade for en lovgivende Forsamling, at Enhver vil tro, at der bag det skjuler sig en eller anden særlig Tanke? Er det den ærede Forslagsstillers Opfattelse, som han siger, at det ikke kommer ham an paa at have nogle enkelte færre eller flere af hans Venner i Udvalget, saa har han en meget bedre praktisk Vej at vise dette paa, end ved at tilstaa det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (Dinesen) en Stemme, som der ikke er stor Udsigt til, at han vil faae noget virkelig Udbytte af. Denne Vej er at tage sit Forslag helt tilbage. Den ærede Forslagsstiller er jo sikker nok paa, at han og hans Venner ville kunne indsætte et Flertal i Udvalget, og fremdeles sikke paa, at kunne indsætte i Udvalget de Medlemmer, paa hvis Ansættelse de tro, at der siden her i Salen vil blive lagt mest Vægt. Men ved at stille det Forslag, han nu er fremkommet med, afviger han fra, hvad der er kjendt, og tillige fra, hvad der vel maa anses for at være Sundt og Naturligt i det foreliggende Tilfælde. Den Undskyldning, man har hentet fra sit Ønske om at faae begge Sager behandlede af samme Udvalg, er ikke nogen Undskyldning, der forslaar, idet man godt kunde have ventet med den lille Sag, indtil Udvalg i den større Sag var blevet nedfat.

Kjær: Ja, man er jo saa vant til at høre, at den ærede sidste Taler er stærk i Paastande; men hvis han var lige saa stærk i at fremsætte Bevis for sine Paastande, saa vilde det være mere oplysende for Thingets Medlemmer end den Maade, hvorpaa han pleier at tage Sagen. Naar han